

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 33 (984)

Sestdien, 1957. g. 16. martā

8. gads

Vakar savu darbu pabeidza rajona I ekonomiskā konference.

Konference izvēlēja pastāvīgi darbojošos rajona ekonomisko padomi, rezumēja 1956. gada socialistiskās sacensības rezultātus un pieņēma jaunas socialistiskās saistības sacensībā ar Krustpils un Preiļu rajoniem 1957. gadā.

Uz jaunu visu lauksaimniecības nozaru kāpinājumu

Cīnoties par partijas izvirzīto uzdevumu realizēšanu, daudzi rajona kolchozi gūvuši atzīstamus sasniegumus sabiedriskās lopkopības un laukkopības tālākajā kāpināšanā.

Šie panākumi gūti, pateicoties pareizai darba organizācijai un kolchoznieku materialai ieinteresētībai, par to arī kolchozu pārstāvji sīki pastāstīja konferences dalībniekiem.

Par labiem darba rezultātiem Staļina vārdā nosauktais kolchozs atzīts par pirmrindas kolchozu un saņēma rajona izpildu komitejas un partijas komitejas ceļojošo Sarkanu karogu.

Piena izslaukumi no katras gov, salīdzinot ar pagājušo gadu, ievērojami auguši lauksaimniecības artelī „Latgales zieds” (priekšsēdētājs b. Bulmeistars). Gada laikā šeit piena izslaukums no katras gov cēlies par 399 kg. Par 71,3 tonnām palielinājies arī piena brutto izslaukums, teicama kārtība šajā kolchozā valda cūku fermā.

Kolchoza „Latgales zieds” kolchoznieku pūles attaisnojušas un viņi vakar saņēma visaugstāko balvu — ceļojošo Sarkanu karogu.

Kolchozs „Draudzīgais maijs” slavens ar līnu audzēšanu. Lūk, no katra līnu sējumu hektara iegūts 5,5 cnt līnšķiedras un 2,8 cnt līnsēklu. Daudz pūļu šā arteļa biedri pielikuši līnu audzēšanai, kopšanai un apstrādāšanai. Ceļojošais karogs, ko nupat saņēmis kolchozs, iedvesmos kolchozniekus vēl čaklākam darbam.

Teicamus panākumus lopkopībā, sevišķi cūkkopībā

kāpinājumu

gūvis Čapajeva vārdā nosauktais kolchozs, „Nākotne”, „Brīvais zemnieks”, „1. Maijs”, Maļenkova vārdā nosauktais un lauksaimniecības artelis „Darbs”.

Taču rajonā vēl ir kolchozi, kuros slikti nostādīta gaļas ražošana un jo sevišķi cūkgaļas. Kā gan kolchoza „Ziedošā vārpa” valde un lauksaimniecības specialisti lai nemeklē jaunus ceļus un rezerves, ja 1956. gadā uz 100 ha aramzemes ir saražoti tikai 2 cnt cūkgaļas. Pavisam nedaudz vairāk cūkgaļas ir saražojuši kolchozi „Dzimtene”, „Padomju Latvija” un daži citi.

Jauni uzdevumi šodien izvirzīti rajona kolchoziem. Lūk, kolchozi ir uzņēmušies jaunas saistības — uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes iegūt 180 cnt piena, no katras barības gov izslaukt ne mazāk kā 1800 kg piena, iegūt uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes 20 cnt. gaļas. Arī laukkopībā ir uzņemtas ne mazākas saistības. Lai iegūtu ne mazāk kā 10 cnt lielu graudu, 3,5 cnt līnšķiedras, 110 cnt kartupeļu un attiecīgi augstas citu kultūru ražas, ir labi jāsaprot pavasara sējai, ir jāuzlabo darba organizācija, jāpielieto praksē rajona konferencē iegūtās zināšanas.

Daudz ko pārrunāt būs konferences dalībniekiem uz vietām, — kolchozos, kas darāms, lai kolchozos ātrāk ieviestu dzīvē partijas un valdības izvirzītos uzdevumus lauksaimniecības tālākā attīstībā.

PĀRSKATS

par triju rajonu socialistiskās sacensības gaitu 1956. gadā

	Līvānu	Preiļu	Krustpils
Iegūts graudaugu cnt no 1 ha	7,2	6,1	7
Līnšķiedras cnt no ha	3,2	4	4
Kartupeļu cnt no ha	72,4	82,4	81
Izvests kūtsmēsli un kūdras uz 1 ha aramzemes tonnās	2,3	2,4	3,1
Naudas ienākumi no 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes	63531	67812	39559
Naudas ienākumi no 1 ha līnu sējumu.	7641	8344	8579
Izniegts uz 1 izstrādes dienu labības kilogramos	1,020	1,213	1,216
Izniegts naudā uz 1 izstrādes dienu.	6,05	6,16	4,47

Līvānu rajona kolchoznieku, MTS mehanizatoru un lauksaimniecības specialistu socialistiskās sacensības

SAISTĪBAS

1957. gadam ar Preiļu un Krustpils rajonu lauksaimniecības darbiniekiem

Lai godam sagaidītu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu, Padomju Savienības lielā daudzmiljonu lauksaimniecības darbinieku saime uzņemas izpildīt paaugstinātas socialistiskās saistības lauksaimniecības produkcijas ražošanas tālākajā kāpināšanā.

Vadoties no PSKP XX kongresa lēmumiem un apspriežot PSKP CK un PSRS Ministru Padomes aicinājumu (1957. gada janvārī) par 1956. gada rezultātiem un lauksaimniecības darbinieku uzdevumiem šinī gadā, mēs, Līvānu rajona kolchoznieki, MTS mehanizatori un lauksaimniecības specialisti, atsaucamies uz Preiļu rajona lauksaimniecības darbinieku socialistiskās sacensības izsaukumu, izsaucam uz socialistisko sacensību Krustpils rajona darbiniekus un uzņemamies 1957. gadam sekojošas saistības:

Laukkopībā

1) Iegūt rajonā 1957. gadā caurmērā no viena hektara: graudu — ne mazāk kā 10 centneru (palielinot graudaugu kopražu, salīdzinot ar pagājušo gadu, par 28.387 centneriem),

līnšķiedras — 3,5 centneri, līnsēklu — 3 centneri, kartupeļu — 110 centneru, cukurbiešu — 170 centneru, daudzgadīgo zālāju siena — 20 centneru, dabisko pļavu siena — 10 centneru, kukuruzas saļas masas — 250 centneru.

Aprēķinot savas iespējas, mūsu rajona pirmrindas kolchozu „Zelta vārpa”, „Nākotne”, Staļina vārdā nosauktā, „Darbs” kolchoznieki apņemas iegūt vēl lielākas ražas: no katra hektara pa 12 cnt graudaugu, 4 centneri līnšķiedras un līnsēklu, 180 centneru cukurbiešu.

2) Lai nodrošinātu sekmīgu, agrotehniski pareizu un īsos termiņos pavasara sēju: a) pilnīgi pabeigt kolchozos lauksaimniecības mašīnu un inventāra remontu līdz 10. aprīlim,

b) pilnīgi attīrīt sēklu un novest līdz izsējas kondīcijai līdz 1. aprīlim, pirms sējas sēklas apsaulojot,

c) 1957. gada ražai izvest uz kolchozu tīrumiem 125.000 tonnas organisko mēslojumu, tas ir, par 76.000 tonnām vairāk kā pērn,

d) visu vasarāja sēju pabeigt divu nedēļu laikā.

Lopkopībā

1) 1957. gada 1. oktobrī uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes platības: a) panākt, lai būtu 21 liellops, tai skaitā 11 slaucamu govju,

b) iegūt 180 cnt piena (palielināt par 53 cnt),

c) izslaukt ne mazāk par 1800 kg piena no vienas barības gov (palielināt par 385 kg).

2) Palielināt gaļas iegūvi uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes platības par 2 cnt, iegūstot 20 cnt, tai skaitā cūkgaļas 16 cnt uz 100 ha aramzemes, palielināt tās ražošanu, salīdzinot ar pagājušo gadu, par 5,5 cnt. Uz 2 pamatsivēnu mātēm turēt vienreizēju sivēnmāti. Katrai sivēnmātei sagatavot 0,5 t vitamīnsiena.

3) Palielināt, salīdzinot ar 1956. gadu, olu iegūvi uz katriem 100 ha graudaugu divas reizes, iegūstot ne mazāk kā 4660 olas.

4) Lai nodrošinātu socialistisko saistību izpildi lopkopības produkcijas ražošanas palielināšanā, cīnīties par stabilas lopbarības bāzes radīšanu. Šinī nolūkā:

a) katrā kolchozā radīt zaļo konveijeru lopu piebarošanai ganību periodā ar aprēķinu 0,3 ha zaļās masas uz katru slaucamu govī, lai katrai govij nodrošinātu zaļās masas devu ne mazāku kā 30—40 kg dienā,

b) katrā kolchozā organizēt kultivēto ganību iekārtošanu, ar aprēķinu 0,25 ha uz katru slaucamu govī,

c) pavasarī iesēt lopbarības kultūras (kukuruzu, mistru, viengadīgās zāles, sakņaugus) ar tādu aprēķinu, lai ziemas periodam katram liellopam sagatavotu 20 cnt rupjās barības, tai skaitā 12 cnt siena un 10 tonnas sulīgās barības, tai skaitā skābarību — 7—8 tonnas, tai skaitā skābarību no kukuruzas — ne mazāk kā 4—5 tonnas,

d) ieviest visos rajona kolchozos topinambura audzēšanas laukus,

e) lai palielinātu vietējo mēslošanas līdzekļu uzkrājumus, sagatavot 1957./58. gada ziemai 14 tūkstoš tonnu pakaišu kūdras.

Obligato valsts nodevu izpildē

Izpildīt valsts obligatās nodevas šādos termiņos:

a) graudus ar naturmaksu — līdz 25. septembrim,

b) sienu — līdz 15. augustam, kartuļus — līdz 7. novembrim,

cukurbietes — līdz 30. novembrim, līnsēklas — līdz 30. decembrim,

līnšķiedru — līdz 1958. gada 1. februārim,

lopkopības produkciju — līdz 1957. gada 5. decembrim.

MTS darba uzlabošanā

1) Izpildīt traktoru remontu plānu līdz 25. martam un lauksaimniecības mašīnu — līdz 1957. gada 1. aprīlim.

2) Paldzēt kolchoziem piekabes inventāra remontā un nobeigt to līdz 1957. gada 10. aprīlim.

3) Pilnīgi izpildīt ar kolchoziem noslēgtos līgumus savlaicīgi visos darbu veidos.

4) Novākt ar katru labības kombainu ne mazāk kā 220 ha un ar līnu kombainu — ne mazāk kā 50 ha.

5) Izpildīt meliorācijas darbus, kas paredzēti 1957. g. darba plānā.

Kolchozu celtniecībā

Uzcelt jaunas lopu celtnes:

11 govju kūtis — 1252 vietām,

4 cūku kūtis — 375 vietām,

2 teļu kūtis — 166 vietām,

4 putnu kūtis — 2750 vietām.

Uzcelt 90 kolchoznieku mājas kolchozu centros.

Uzbūvēt mēslu krātuves pie katras lopu fermas.

Kulturā

1) Elektrificēt 7 rajona kolchozus.

2) Katrā kompleksajā brigādē un pie tipveida lopkopības fermām iekārtot sarkanos stūrīšus, bibliotēkas.

3) Panākt, lai katra kolchoznieka ģimene abonētu vismaz vienu laikrakstu un žurnālu. Socialistiskās sacensības rezultātus pārbaudīt un apspriest reizi ceturksnī.

4) Radioficēt 300 kolchoznieku mājas.

Plašāk izvēršīsim socialistisko sacensību starp kolchoziem, brigādēm, fermām un atsevišķiem kolchozniekiem, MTS mehanizatoriem. Panāksim, lai 1957. gads kļūtu par jaunu, varenu panākumu gadu lauksaimniecībā.

Sagaidīsim ar jaunām darbības uzvarām Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu!

Runā rajona 1. ekonomiskās konferences dalībnieki

„Mācieties skaitīt...“

Tādu norādījumu saimnieciskās dzīves vadītājiem deva Vladimirs Iljičs Leņins jau pirmajos padomju varas gados. Tas nozīmē, ka katram, kas nodarbojas ar vienu vai otru ražošanas veidu, jāzina, cik izmaksā viena ražotās produkcijas vienība, jāmeklē ceļi un līdzekļi pakāpeniskai produkcijas izmaksas samazināšanai.

Kolchozos nepieciešams zināt produkcijas pašizmaksu un censties to iegūt ne par katru cenu, bet ar vismazāko darba un līdzekļu patēriņu.

Zinot katra produkcijas veida pašizmaksu, kolchozā var viegli noteikt, ko izdevīgāk un lētāk var ražot, var sekmiņīgi ievērot materialās ieinteresētības principu ražošanā.

Pie pašizmaksas aprēķināšanas jāņem vērā, ka daļa no 1956. gadā izpildītajiem darbiem veikti 1957. gada ražai, kā, piemēram, lauku sagatavošana ziemājiem, ziemāju sēja, rudens aršana, pasākumi ganību ierīkošanai u. c. Produkcijas pašizmaksas aprēķināšanā jāieslēdz tikai tās izstrādes dienas, kas izlietas tieši vienas vai otras sējumu kultūras vai fermas vajadzībām. Šādas izstrādes dienas sauc par tiešajām izstrādes dienām.

Blakus tiešajām izstrādes dienām ir atsevišķi izdalāmas tās dienas, kas patērētas vienas vai otras saimniecības nozares vispārējām vajadzībām un tās sauc par vispārējām. Īpašā kārtībā sadalāmas izstrādes dienas, kas izlietas darba zirgu kopšanai, autotransportam, remontam.

No mūsu kolchozu ražošanu plāniem redzams, ka 30 un pat 40 procentu no patērētajām izstrādes dienām netiek izlietas tiešai ražošanai. Šis skaitlis ir liels un jāpānāk izstrādes dienu ekonomēšana uz dažādu apkalpes un pārvaldes štatu vienību samazināšanas rēķina.

J. Kotāns,
Līvānu MTS agronoms

Izstrādes dienu patēriņam uz vienu produkcijas vienību jāklūst tikpat svarīgam rādītājam, kā raža centneros no viena hektara vai izslaukums no vienas govs.

Piemēri rāda, ka patērēto izstrādes dienu daudzums produkcijas vienības ražošanai rajona kolchozos ir dažāds. Kolchozā „Darbs“ viena cnt graudu ražošanai patērētas 4,7, Staļina vārdā nosauktajā 2,9, bet kolchozā „Cīņa“ 11 un Leņina vārdā nosauktajā kolchozā 11,4 izstrādes dienas. 1000 litru piena ražošanai kolchozā „Darbs“ patērētas 40,4, Staļina vārdā nosauktajā — 44,3, bet kolchozā „Padomju Latvija“ — 125 izstrādes dienas.

Šādam nevienlīdzīgam izstrādes dienu patēriņam par iemeslu galvenokārt ir nevienādas izstrādes normas rajona kolchozos.

Sastādot ražošanas plānus kolchozam un ražošanas uzdevumus brigādēm, ir jāatrod visas rezerves ražības celšanai pie mazāka darba spēka patēriņa. Stingri no iepriekšējo gadu pieredzes jāpieturas pie iespējamo ražu iegūšanas lieluma ievērošanas. Nav jāpielaiz tādi gadījumi, kā kolchozā „Uzvara“, kas vidēji pēdējo triju gadu laikā ieguva 1,3 cnt linšķiedras, bet plāno 3,8 cnt lielu ražu no 1 ha. Tas nozīmē, ka plānotāji jau apzinīgi dara tā, lai no apsētās lina platības nedotu to linšķiedras daudzumu, kas noteikts kontraktācijas līgumā. Līdzīgi gadījumi ir sastopami arī vairākos citos kolchozos.

Ražotās produkcijas pašizmaksas aprēķināšana, tās pazemināšana ir viens no galvenajiem ceļiem, pa kuru ejot kolchozu saimniecība no gada gadā kļūst arvien ienesīgāka, arvien produktīvāka. Šī uzdevuma atrisināšanā jāiesaistās visiem vadošajiem kolchozu, brigāžu, fermu un posmu darbiniekiem.

Posmu sistema kompleksajās brigādēs

F. Bulmeistars,
kolchoza „Latgales zieds“
priekšsēdētājs

Mūsu lauksaimniecības darba organizācijas uzlabošanai mēs arvien meklējam tādas darba organizācijas formas, kuras būtu vispiemērotākās vietējiem apstākļiem un dotu vislabāko ekonomisko efektu.

Viena no šādām darba organizācijas formām ir laukopības, dārzkopības un citi posmi kompleksajās brigādēs.

Lai nepieļautu ražas zudumus, mēs bijām spiesti pie graudaugu novākšanas organizēt vēl sīkākas ražošanas vienības un proti — grupas, apmaksājot to darbu ne tikai pēc izpelnītajām izstrādes dienām, bet arī pēc iegūtās produkcijas, dažādu, bieži vien nepelnītu premiju un piemaksu veidā. Tomēr šo darba organizācijas formu graudkopībā nevar uzskatīt par pareizu, jo tas noved pie nepareizas darba apmaksas.

Taču visizdevīgākais ir organizēt posmus kompleksajās brigādēs. Tā kā galvenā tehniskā kultura mums ir lini, tad par posmu organizācijas

lietderīgumu un vajadzību nevar būt pat runas. Tie ir izdevīgi mūsu apstākļos. Posmi gadā laikā mūsu kolchozā sevi attaisnoja.

Graudaugu audzēšanu 2. un 3. brigādē veica ar visas brigādes spēkiem un jāsaka, ka spīdošu rezultātu tas nedeva. Šinīs brigādēs bija arī zemākas graudaugu ražas.

Citādāk darbs tika organizēts 4. kompleksajā brigādē. Šeit bija noorganizēti divi kompleksie posmi pēc kolchoznieku sētu atrašanās vietas. Posminiekiem tika aprēķināti 3 procenti no posma locekļu izstrādātajām dienām. Brigāde ievāca labu graudaugu, kā arī tehnisko kultūru ražu.

Darba samaksu visos komplekso brigāžu posmos kārtotām nevis atrauti no brigādes darba rezultātiem, kā tas bija līdz šim linkopībā, bet

atkarībā no brigādes darba rezultātiem kopumā.

Darba samaksa posmos notika no brigādei iedalītiem naudas līdzekļiem. Tas bija nepieciešams arī tādēļ, ka atsevišķās brigādēs bija arī citādāka naudas un naturalo ienākumu sadale.

Raugoties no mechanizācijas viedokļa, jāsaka, ka posmu sistema mechanizāciju ne-traucēja.

1957. gadā domājam organizēt kompleksos posmus ar visu kultūru audzēšanu (linus sadalot atsevišķām sētām vai sētu grupām, tāpat kā tas pie mums bija 2. kompleksajā brigādē).

Kā pašu svarīgāko uzskatām ražas novākšanu atsevišķi pa posmiem. Bez tam posmiem neiedalīsim visas kultūras, jo tas nav izdevīgi teritorialā ziņā, tas ir, ja tās tālu izvietotas no posma locekļu dzīves vietas. Darbus šajos posmos domājam stimulēt ar lielāku vai mazāku papildmaksu.

Par plānošanu un uzskaiti

Šogad, lai vairs nepieļautu kļūdas plānošanā, mēs tai piegriezām sevišķu vērību. Ražošanas plānus kompleksajām brigādēm sastādījām kopīgi ar brigādiem, lauksaimniecības specialistiem, brigāžu uzskaitvežiem un kolchozu aktīvu. Katrs plāna skaitlis tiek rūpīgi apsvērts un pārdomāts.

Svarīgs faktors plānošanā ir izstrādes paraugnormas, bet pēdējā laikā tās ir ļoti nepastāvīgas. Pastāvīga pārnormēšana novedusi līdz normu samazināšanai, jo pie normu apstiprināšanas valdes sēdēs un kopsapulcēs kolchoznieki nav padomājuši par izstrādes dienas vērtību, bet galvenokārt tiecas pēc to skaita. Rezultatā strauji krītas darba ražība. Piemēram, 1952. gadā mums graudaugu sējumu platība bija 390 ha. Ieguvām caurmērā pa 6,9 cnt no hektara, kopā patērējot 18897 izstrādes dienas. 1956. gadā savukārt apsējām ar

graudaugiem tikai 260 hektaru, caurmērā ievācām pa 6 cnt no ha, bet izlietojām tāpat pāri 18 tūkstoš izstrādes dienu. Iznāk, ka ar to pašu darba patēriņu esam ražojusi mazāk produkcijas. Skaidrs, ka vainojamas te samazinātās izstrādes normas. Tāpēc varbūt būtu lietderīgi izstrādāt pa rajonu vienotas izstrādes paraugnormas, ko varētu veikt konferencē izvēlēta rajona ekonomiskā padome.

Cieši saistīta ar plānošanu un kolchoza saimniecības ekonomisko attīstību ir darbu rūpīga uzskaitē. Tai neatsverama nozīme ir arī darba disciplīnas celšanā. Var minēt raksturīgu piemēru. Pirmajā kompleksajā brigādē, ko vada b. Sokolovskis, brigādes locekļu padarītais darbs tiek ņemts uzskaitē katru dienu un ik pēc piecām dienām ierakstīts darba grāmatīnā, kuras izsniedz kolchozniekiem. Tādā veidā visas domstar-

pības tiek novērstas, nekavējoties uz vietas. Darbā ļaudis norīko posminieks, bet pieņem darbus brigādielis. Sīki tiek uzskaitīta arī izejošā un ienākošā produkcija, bet dokumenti savlaicīgi iesniegti grāmatvedībā. Tas viss ļoti labvēlīgi iespaido visas brigādes iekšējo disciplīnu un savukārt ceļas darba ražība.

Glūzi pretējs stāvoklis bija 3. kompleksajā brigādē. Te trūka labas darba uzskaites un rezultātā darbs neveicās. Kolchoznieki rīkojās patvaļīgi un radās dažādi sabiedriskā īpašuma izvāzāšanas gadījumi. Taču tie ātri tika novērsti līdz ar brigādes vadības maiņu un nekavējošu uzskaites uzlabošanu.

Pats par sevi saprotams, ka nevainojamai uzskaitē jābūt arī kolchoza grāmatvedībā. Jo pareizāk un sistematiskāk būs nostādīta uzskaitē gada laikā, jo vieglāk būs gada beigās. A. Lazdāns,
kolchoza „Ziedošā vārpa“
rēķinvedis

Materialā ieinteresētība ceļ darba ražību

V. Samosadkins,
kolchoza „Molodaja gvardija“
priekšsēdētājs

PSKP un Padomju Valdība pēdējos gados veica veselu rindu svarīgu pasākumu, kas veicina lauksaimniecības produkcijas pieaugumu, lauku darbalaužu materialā stāvokļa uzlabošanu.

Lai tālāk veicinātu kolchoznieku materialo ieinteresētību sabiedriskās saimniecības attīstībā PSKP CK un PSRS Ministru Padome savā lēmumā „Par kolchoznieku ikmēnešu avansēšanu un papildus apmaksu kolchozos“ ieteica kolchoznieku kopsapulcēs pieņemt lēmumu, kas atļauj ik mēnesi izsniegt kolchozniekiem avansu uz izstrādes dienām, šim mērķim gada laikā izmantojot 25 procenti tekošo naudas ienākumu un 50 procentu no tiem līdzekļiem, kurus valsts izmaksā pēc kontraktācijas līgumiem no obligāto lauksaimniecības produktu saistībām.

Mūsu kolchozā pieņemtais lēmums par ikmēneša avansēšanu mums 1956. gada pirmajā pusgadā atļāva izmantot 67.000 rubļu, tas ir, pa 2 rubļi uz izstrādes dienu. Šis avanss izmaksātā suma nav maza, it sevišķi salīdzinot ar 1955. gadu, kad visa gada laikā uz visām izstrādes dienām tika izmaksāti tikai 43.000 rubļu.

Kādus tad pozitīvus rezultātus deva kolchoznieku ikmēneša avansēšana?

Pirmkārt, kolchozniekos radās pārliecība, ka viņu darbs tiks apmaksāts. Tā rezultātā pieauga kolchoznieku iniciatīva un aktivitāte kolchoza sabiedriskajos darbos. Kolchozā arvien mazāk un mazāk ir tādu cilvēku, kas izvairās no sabiedriskās saimniecības darbiem.

Lūk, piemēri. 1956. gadam bija noteikts izstrādes dienu minimums — vīriešiem 350

un sievietēm 200 dienas. Faktiski, gadu noslēdzot, vidējais izstrādes dienu daudzums vīriešiem ir 549, bet sievietēm 383 izstrādes dienas. Ja 1955. gadā kolchozā bija 40 darbspējīgu kolchoznieku, kas neveica izstrādes dienu minimumu, tad 1956. gadā tikai 3, pie kam divi no tiem ar attaisnojošiem iemesliem.

Caurmērā katrs darba spējīgs kolchoznieks 1956. gadā izstrādāja 448 izstrādes dienas.

Sabiedriskajos darbos piedalījās daudz vairāk arī gados veco kolchoznieku un pusaudžu. Pirmie 1956. gadā kolchozā izstrādāja pavisam 12785, bet pusaudži — 3737 izstrādes dienas.

1956. gada lauksaimniecībai nelabvēlīgais rudens draudēja iznīcināt lielu daļu no šīgada ražas. Nepielietojot krasus līdzekļus varēja aiziet zudumā daudz lina un vasarāja kultūru. Kolchoza valde savlaicīgi pieņēma lēmumu izsniegt kolchozniekiem papildmaksu.

Pieņemtās papildmaksas rezultātā, neskatoties ne uz kādiem laika apstākļiem, kolchoznieki no 126 ha lielās platības ar rokām nopļūca 116 ha un lielāko daļu stiebrīņu sveda šķūņos, līdz ar to nodrošinot naudas ienākumu no viena ha lina ap 6890 rubļu. Ja nebūtu bijusi ieviesta papildmaksu pie lina plūšanas un apstrādes, var droši teikt, ka 50 procentu lina būtu aizgājuši bojā. Papildapmaksā par darbu pie līnām kolchozniekiem izmaksāts 75602 rubļi.

Līdzīgs stāvoklis bija arī ar vasarāja kultūram.

Ikmēneša avansēšana un papildus apmaksu, kaut mazā mērā, tomēr virzīja mūsu kolchoza sabiedriskās saimniecību uz priekšu.

Kolchoza kopējie naudas ienākumi 1956. gadā pieauga par divām reizēm, salīdzinot ar 1955. gadu un sastādīja 1025988 rubļi. Graudu kopievākums no 492 centneriem 1955. gadā pieauga līdz 2662 cnt 1956. gadā. Piena izslaukums no vienas govs palielinājās par 32 kg, bet ienākumi no cūkkopības — vairāk kā par trim reizēm un deva 91000 rubļu.

PSKP CK un Padomju valdības ieteikumi par materialās ieinteresētības principa pielietošanu kā vienu no galvenajiem darba disciplīnas un aktivitātes stimulētājiem, attaisnojušies.

Redaktore H. JEROFEJEVA